

Vi gir oss Gud i vold

Taler

Kristen Skjeseth

Dato

9 mars 1941

Omstendigheter

Preken på D/S «Bretagne» ved Svolvær kai

1 La oss gjøre vel mot oss selv og synge Herren en lovsang. Vi synger første vers av: «Lover den Herre, den mektige konge med ære.» Og så gir vi oss Gud i vold og synger første vers av: «Sørg o kjære Fader.»

5 Nu skulle jeg vært på prekestolen i Svolvær kirke og talt til menigheten. I stedet er jeg sammen med dere her. Jeg er meget glad, fordi jeg får lov til å holde gudstjeneste, for nu trenger vi Guds hjelp. Jeg vil tale om det samme evangelium vi skulle hatt for oss i kirken. Jeg hadde tenkt litt på hva jeg burde si i kirken idag, og det kan høve godt i vår situasjon. Vi har idag den velkjente tekst om den
10 kananeiske kvinne som ropte og sa: «Herre, du Davids sønn! Miskunn deg over meg! Min datter plages ille av en ond ånd.»

Forholdene i verden nu, og det som nettopp har hendt i Lofoten, gjorde at jeg tenkte litt anderledes enn vanlig om den kananeiske kvinne. Som regel pleier vi
15 tenke på foreldre som ser sine barn gå på dårlige veier.

Men nu ble den kananeiske kvinne for meg billede på den kristne kirke som skal leve i forbønn for en ulykkelig verden som plages ille av en ond ånd eller djevelen.

20

For oss ser det slik ut, at noen er redskaper for den onde ånd og noen er offer for den onde ånd. Det er naturlig for oss å føle oss som offer, og vi tenker at de som har fått oss hit, er redskap for den onde ånd.

25 Men la oss tenke på den kananeiske kvinne eller andre ulykkelige mødre som ikke kan hjelpe eller berge sine døtre. Det er noe som skjer ofte, ikke minst i denne tid.

30 Utenforstående tenker vel som regel at en slik pike er redskap for en ond ånd.
Men moren som elsker henne, tenker at hun er offer for en ond ånd.

Den hellige alminnelige kirke skal ha en kjærlighet sterkere enn en mors. Kirken skal være gjennomtrengt av Kristi kjærlighet og tilegne seg hans syn, og det
35 stemmer med morens: Offer for djevelen er hvert menneske som er i djevelens vold. Om vi ser mer menneskelig på det, slik som det er naturlig for oss, og regner noen for djevelens redskap, - som de også er, - skal vi vite at ingen er djevelens villige redskap uten at han før eller senere blir djevelens offer. Det går ikke an å tjene djevelen uten å bli hans offer. Det får en vite når en får
40 sluttoppgjør for sine gjerninger i djevelens tjeneste.

Dette betyr at hele verden for øyeblikket er ille plaget av djevelen. Noen foreløbig som redskap og noen som offer. Men det ender med at alle er offer.

45 Slik skal den kristne kirke tenke og vende seg til Kristus, Guds sønn, som er åpenbart for å gjøre ende på djevelens gjerninger. Dette syn skal hjelpe oss nu så ikke bitterheten mot våre plageånder setter seg fast og volder sjeleskade. Vi er offer for en ond ånd. Men våre plageånder er også offer for en ond ånd. Derfor gjelder også nu apostelens ord: «Det er bedre å lide urett enn å gjøre urett.»

50 Jeg har sagt at redskapet blir offer. Den forandring er ikke til å unngå. Den er egentlig allerede fullbyrdet. La oss vokte oss at ikke forvandlingen den andre vei - fra offer til redskap - skjer med oss. Den forvandling er ikke til å unngå, dersom ikke Kristus får makt over våre sinn. Dersom bitterhet eller hat setter seg fast,
55 har den onde ånd fått makt over oss.

Vi er offer for djevelen og har det vondt. Det er ikke det vi selv skal gå igjennom som er det verste. Men vi tenker på våre kjære. Vi vet ikke hva de kan bli utsatt for, men deres angst for oss gjør at de har det verre enn vi.

60 Det er vondt å være offer for djevelen. Vi kan ikke komme vel gjennom det uten at vi gir oss Gud i vold i troen på at han er den sterkeste og at han vil hjelpe oss og våre kjære.

65 Vi har kjent at det gjør godt å synge:

«Sørg o kjære fader, du

70 Jeg vil ikke sørge».

Vi vender oss til ham og ber: Fader vår

Fred være med eder! Amen.

75

Kilde

Skrifter og taler i utvalg, 1970, Oslo : Dreyers forlag

Emner

Preken

80

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/vi-gir-oss-gud-i-vold>

85

90

95

100

105